

Στη Φάκ @

Μιλούσαμε στο χθεσινό μας σημείωμα για την εγκαθίδρυση ενός ερεβώδους καθεστώτος απολιτικότητας στον τόπο μας και... αναζητούσαμε -ευτυχώς, όχι εις μάτην- τους υπευθύνους, οίτινες διατηρούν την φρεναπάτη -κρυμμένοι όπισθεν του δακτύλου τους- ότι δεν τους βλέπει ουδείς! @ Αναφερόμεθα, ως αντιληφθήκατε, σε μια ισχυρή μερίδα Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, που έχουν ως απώτερο στόχο τους ουχί την ενημέρωση αλλά τον σκόπιμο αποπροσανατολισμό του κοινού (αναγνωστικού, τηλεοπτικού, ακροατικού), από τα μείζονα, καυτά, ζέοντα προβλήματα της χώρας. @ Και ο λαός, ο... λαουτζίκος παραμένει εγκλωβισμένος στα

δίχτυα της «ενημερώσεως» ή της παραπληροφορήσεως, κατά περίπτωση. @ Όμως, μian ημέρα (σ.σ. και θα 'ρθει, πού θα πάει), άπαντες οι... κοιμώμενοι γίγαντες ξυπνούν! @ Κι αλί σε κείνους που τους... αποκοίμισαν! @ Στα της τρεχούσης επικαιρότητας, τώρα... @ Καλά, βιβλίο έγραψε ο Κ. Σημίτης ή... «Μαύρη Βίβλο» για το ΠΑΣΟΚ; @ Ούτε... κυβέρνηση να ήτο η αξιωματική αντιπολίτευση δεν θα είχε τόση φθορά! @ Μπορεί στη ΝΔ να βλέπουν τις δημοσκοπήσεις και να προβληματίζονται, ωστόσο στη Χαριλάου Τρικούπη... ζαλίζονται και μόνο που τις συλλογίζονται! @ Διόλου δεν μου άρεσε το ύφος του Μ. Παπαγιαννάκη

πριν, κατά και μετά το πέρας της συνεδρίας της Κεντρικής Πολιτικής Επιτροπής του ΣΥΝ. @ Πόσα... ΤΣΙΠουΡΑ είχε πει; @ Η υποψηφιότητα της βουλευτού του ΚΚΕ Λ. Κανέλλη για το δήμο Αθηναίων κερδίζει έδαφος. @ Προβλέπω η Λιάνα να «λιανίζει» τους συνυποψηφίους για το χρίσμα έναν-έναν! @ Επίκαιρο: Τι κάνει με τους (πολιτικούς και εν γένει) εχθρούς του ο Γάλλος υπουργός Εσωτερικών Νικολά Σαρκοζί; @ Απλώς... σαρκάζει! @ Έτερο: Τη γλίτωσε η Ευρωπαϊκή Ένωση από τη νόσο των πουλερικών και θα την «πατήσει» από τη... γρίπη των μεταναστών;

Quintus

Τον πέθαιναν ήδη μέρα

Άλλη μία γκάφα, αυτή τη φορά πρώτου μεγέθους, έκαναν ορισμένοι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί, στην προσπάθεια να μεταδώσουν πρώτοι την είδηση, παίζοντας «κορόνα γράμματα» το αν ισχύει. Μιλάμε για εκείνους που βιάστηκαν χθες το μεσημέρι να αναγγείλουν το θάνατο του ηθοποιού Αλέκου Αλεξανδράκη. Στην

πραγματικότητα, ο γνωστός ηθοποιός, που περνούσε κρίσιμες στιγμές στην εντατική του «Σωτηρία», δεν είχε αποβιώσει, αλλά παρουσίασε κάποια επιδείνωση στην υγεία του. Ορισμένοι όμως, όχι μόνο έσπευσαν να τον πεθάνουν πριν την ώρα του αλλά έπαιξαν και αφιέρωμα στη μνήμη του, το οποίο είχαν ήδη ετοιμάσει. Το πιο κωμικοτραγικό, δε, είναι ότι σε μεσημεριανή εκπομπή, με ζωντανή σύνδεση από το νοσοκομείο, υπήρχε τίτλος «έφυγε ο Αλεξανδράκης». Και ο ρεπόρτερ, που δεν είχε προλάβει καν να διαβάσει το ιατρικό ανακοινωθέν για να δει τι θα πει, το διάβαζε εκείνη την ώρα, αντιλαμβανόμενος, όπως και οι τηλεθεατές, ότι ζούσε ακόμα ο άνθρωπος. Τελικά, λίγο μετά τις επτά το απόγευμα ο Αλέκος Αλεξανδράκης έχασε τη μάχη με το θάνατο. Και ελπίζουμε να μην το θεωρούν κάποιοι δημοσιογραφική επιτυχία.

Φ.Κ.

Παραγωγικότητα

Παραγωγικότητα αποδεικνύεται το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. Μετά την κατάθεση και ψήφιση στη Βουλή του νομοσχεδίου για τις καταδύσεις αναψυχής και άλλες διατάξεις, πριν από ένα μήνα, το ΥΕΝ φέρνει σύντομα στο Κοινοβούλιο και δεύτερο που αφορά τη

ναυτική εκπαίδευση και τον εκσυγχρονισμό του νομοθετικού του πλαισίου. Όπως άλλωστε ανέφερε ο ΥΕΝ Μανώλης Κεφαλογιάννης, η εμπορική ναυτιλία είναι ο βασικός πυλώνας της ελληνικής οικονομίας, που προσφέρει τα μέγιστα στον ελληνικό πλούτο. Και η αναγνώριση αυτή δείχνεται με πράξεις...

ΠΡΟΕΔΡΕ... ΑΝ ΣΟΥ ΠΟΥΜΕ
ΟΤΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ
ΑΠ' ΤΗΝ ΟΚΤΑΕΤΙΑ ΣΟΥ
ΘΑ ΤΟ ΕΚΛΑΒΕΙΣ ΓΙΑ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΗ
'Η ΓΙΑ ΘΑΨΙΜΟ;...

Του Δημήτρη Χαντζόπουλου από τα ΝΕΑ

Τώρα ή που ο γιάλος είναι στραβός ή που στραβά αρμενίζουμε... γιατί πριν από λίγες ημέρες ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης δήλωσε πως από την ημέρα που «κατέλαβε» η Ν.Δ. την εξουσία μοιράζει τα «λάφυρα». Και είναι να απορείς -όπως ευλόγως κάνει ο βουλευτής της Ν.Δ. Λευτέρης Ζαγορίτης-, μην είναι λάφυρο το δημόσιο χρέος, η ακρίβεια, η ανεργία και τα ελλείμματα; Για να μην πούμε προς τον κ. Παπανδρέου πως σε μία δημοκρατία η εξουσία δεν... καταλαμβάνεται, αλλά ανατίθεται στην εκλεγμένη από το λαό πολιτική παράταξη! Εκτός πια εάν η «συμμετοχική» δημοκρατία σκοπεύει στην κατάληψη της εξουσίας.

Ενα πουλάκι, το οποίο πετάει από δημοσιογραφικό γραφείο σε δημοσιογραφικό γραφείο, τις τελευταίες μέρες κελαηδάει ότι οι σχέσεις του υπουργού Μεταφορών με τον διευθύνοντα σύμβουλο του ΟΣΕ είναι σε τεντωμένο σκοινί και δεν αποκλείεται το προσεχές διάστημα να δούμε τον τελευταίο να εγκαταλείπει... το τρένο! Είναι φήμη; Πουλάκι είναι και λαλεί, πουλάκι είναι κι ας λέει; Ή αυτό που ακούσαμε αντιστοιχεί σε αντικειμενική πραγματικότητα και θα έχουμε εξελίξεις;

Πάκο

Με θάρρος

«Πρέπει να παίρνεις θαρραλέα το όποιο προσωρινό κόστος», δήλωσε χθες ο υπουργός Απασχόλησης Πάνος Παναγιωτόπουλος απαντώντας σε σχόλιο δημοσιογράφου ότι έχει πέσει η δημοτικότητα του. Ο υπουργός ανέφερε την θέση του ότι «στην πολιτική, όταν κάνεις έργο, πρέπει να παίρνεις και το προσωρινό κόστος, το όποιο προσωρινό κόστος». Και διευκρίνισε ότι «παίρνουμε μέτρα τα οποία μπορεί να έχουν ένα προσωρινό κόστος, όπως το περασμένο καλοκαίρι, αλλά θεωρούμε ότι στην ευθεία του χρόνου ενισχύουν αποφασιστικά την ελληνική οικονομία, δηλαδή ανοίγουν το δρόμο για να δημιουργηθούν νέες θέσεις απασχόλησης».

Αναφορές

Από τον Χαρίδημο Α. Καλούδη

Πληγές

Με έντονο σκεπτικισμό αλλά και απορία, η στήλη παρακολουθεί τα τεκταινόμενα στη Γαλλία, μια χώρα από τις κατ'εξοχήν **πολυ-πολιτισμικές** του πλανήτη. Σκεπτικισμό, ως προς τα αναμενόμενα αποτελέσματα εκ μέρους των, ούτως ή άλλως, μίζερων ταραχοποιών, οι οποίοι δείχνουν αποφασισμένοι να φτάσουν μέχρι το τέλος.

Απορία, για το ποιο ακριβώς θα είναι αυτό το «τέλος» στο οποίο οι εξεγερμένοι μετανάστες δηλώνουν έτοιμοι να φθάσουν. Το γεγονός είναι ένα. Όσο η κατάσταση με τον ένα ή τον άλλο τρόπο θα πιέζει τους λαούς του λεγόμενου αναπτυσσόμενου κόσμου να «**οχυρωθούν**» πίσω από τα όποια προνόμια του προσφέρει ο κόσμος αυτός τόσο το χάσμα της εξαθλίωσης θα βαθαίνει.

Και αν σε χώρες όπως είναι οι ευρωπαϊκές, οι οποίες από αιώνες τώρα αποτελούν κέντρα συνάθροισης και ανταλλαγής πολιτισμών, ιδεών, κινημάτων, ακόμα και νοοτροπιών, συμβαίνουν τέτοια σοβαρά και σημαντικά γεγονότα όπως η κόλαση του Παρισιού, τότε στις λεγόμενες «**νεώτερες χώρες**», οι οποίες διαμόρφωσαν πολιτισμό και κοινωνικό status είτε κάτω από σκληρές και απάνθρωπες συνθήκες μεταναστευτικού είτε προσάρμοσαν το κοινωνικό τους πλαίσιο στο απάνθρωπο και εξόχως μηχανιστικό πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, τι πρέπει να συμβεί;

Μήπως θα ξανακάνουν την εμφάνισή τους οι περιθωριακές ομάδες της Κου Κλουξ Κλαν ή θα οδηγηθούμε στις «**φανταστικές καταστάσεις**» τύπου mad max με τα τεράστια οχυρά που προστατεύουν τους λίγους «εκλεκτούς» έναντι των χιλιάδων εξαθλιωμένων;

Ας μη γελιόμαστε. Η εμφάνιση τέτοιας έκτασης ταραχών, ούτε τυχαία είναι ούτε βέβαια αυθόρμητη. Επισημαίνει όμως και κάτι άλλο. Τη βαθιά πολιτική και οικονομική κρίση που σοβεί στους κόλπους της Ενωμένης Ευρώπης.

Όταν οι δύο χώρες που αποτελούν την «ατμομηχανή» της ευρωπαϊκής οικονομίας **απειλούνται** με βαθιά πολιτική κρίση, της οποίας οι επιπτώσεις πολύ δύσκολα μπορούν να εκτιμηθούν επακριβώς και ακόμα δυσκολότερα μπορεί να σχεδιαστεί η αντιμετώπισή της, τότε μπορούμε εκ του ασφαλούς να μιλάμε ότι το σύνθημα «οι δούλοι το μόνο που έχουν να χάσουν είναι τα δεσμά τους» επανέρχεται εξαιρετικά επίκαιρο και πάλι σήμερα.

Η στήλη προφητικά και φιαλτικά είχε προβλέψει, μετά το δημοψήφισμα της Γαλλίας για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, το «**άνοιγμα του ασκού του Αιόλου**». Είχε καταφερθεί και είχε κατονομάσει ως υπευθύνους για την κατάσταση αυτή τους ανίκανους και αναποτελεσματικούς «**κομισάριους**» των Βρυξελλών που είχε συμφωνήσει πλήρως με τον απαξιωτικό όρο που είχε χρησιμοποιήσει ο πρόεδρος των ΗΠΑ Τζ. Μπους αποκαλώντας τις Βρυξέλλες ως «πρωτεύουσα του Βελγίου».

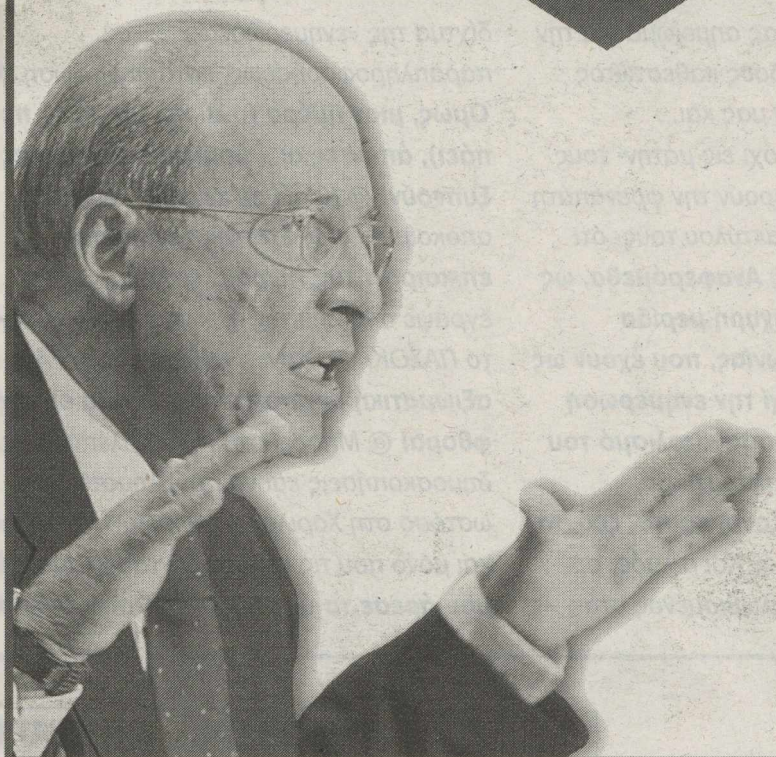
Υποστήριξε και υποστηρίζει πρώτη πως το να κλαίει κανείς πάνω από το χυμένο γάλα, όχι μόνο δεν προσθέτει τίποτα, αλλά, τουναντίον, χάνεται, πιθανόν, πολύτιμος χρόνος για την έγκαιρη αντιμετώπιση της κατάστασης που καλούμεθα να διαχειριστούμε.

Ωστόσο, στη συγκεκριμένη κρίση, απαραίτητη και ικανή συνθήκη για να **εξευρεθεί** τρόπος ή τρόποι αντιμετώπισής της είναι, όχι να καταλογισθούν ευθύνες για το «**τις πταίει**», αλλά να αναζητηθούν τα αίτια που οδήγησαν σ' αυτή, να θεραπευθούν και, εν συνεχεία, υπό την προϋπόθεση ότι η θεραπεία υπήρξε επιτυχής, να αναμένεται η «**ίαση**» μέσω της εκτόνωσης.

Διαδικασία δύσκολη, επίπονη και εξαιρετικά ανασφαλής, καθώς όλες οι πλευρές θα πρέπει να αναγνωρίσουν τα λάθη τους και να συμβάλουν διαχρονικά, με δράσεις και παρεμβάσεις επίπονες και δαπανηρές, προκειμένου να επιτευχθεί το ποθούμενο αποτέλεσμα.

Μπορεί, άραγε, να γίνει αυτό; Και αν όχι, ειλικρινά, πού οδηγούμαστε;

Βραδυνή Πτήση

Ο συγγραφέας Κ. Σημίτης

Σπάνια χιονίζει στα νησιά. Και όσο σπάνια χιονίζει άλλο τόσο σπάνια ένας πρώην πρωθυπουργός καταθέτει την πολιτική του **διαθήκη** μέσα από τις σελίδες ενός βιβλίου. Έξω είναι συνηθισμένο. Εδώ όχι και τόσο. Προφανώς, οι πρώην πρωθυπουργοί αρέσκονται περισσότερο στο να **απολαμβάνουν** τις πολιτικές εξελίξεις από την ηρεμία της διακριτικής απόσυρσής τους. Φυσικά, ο **Κώστας Σημίτης** αναίρεσε την παραπάνω πρακτική.

Εν τούτοις, η σύγχυση που προκαλείται σε κάτι τέτοιες περιπτώσεις θα μπορούσε να συγκριθεί μονάχα με τη σύγχυση των κατοίκων ενός νησιού όταν χιονίζει. Και αυτό επειδή οι μνήμες επανέρχονται, κάποια ατυχή περιστατικά αναμοχλεύονται, πρωταγωνιστές ανασύρονται από τη λήθη και σελίδες ενός τόπου ξεφυλλίζονται από την ανάποδη. Και όταν πρόκειται για σελίδες **πολιτικής ιστορίας**, τότε μαζί με τα παραπάνω αφυπνίζεται και η βουή που έσυρε καταστάσεις και γεγονότα στα άκρα. Διότι μπορεί τα συμβάντα να έχουν **συγκεκριμένη** μορφή, αλλά ο καθένας τα έζησε διαφορετικά. Με την ίδια λογική, κάθε αναγνώστης έχει το δικαίωμα να διαβάσει **διαφορετικά**, ανάλογα με τα βιώματα και το αισθητήριο της άποψης, κατά την επίμαχη περίοδο.

Αυτό το οποίο δεν μπορώ να κατανοήσω έχει να κάνει με την ταραχή που εκδηλώθηκε (και πάλι) στην πρύ-

Από τον Στέφανο Δάνδολο

μνη εκείνου του σαπιοκάραβου που λέγεται ΠΑΣΟΚ. **Προς τι** η σύγχυση; Επειδή ο Κώστας Σημίτης υποστηρίζει ότι οι εκλογές του 2004 χάθηκαν στη διάρκεια του προεκλογικού αγώνα; Και λοιπόν; Τόσο συγκλονιστική θεωρούν κάποιοι ετούτη την **αποκάλυψη**; Μήπως η σύγχυση προκλήθηκε εξαιτίας της μπηχτής ότι το ίδιο το ΠΑΣΟΚ **αποσιώπησε** το έργο των κυβερνήσεων Σημίτη; Μα, αν δεν κάνω λάθος, **σκόπιμα** έγινε αυτό, αφού ο επίσημος **διαφημιστής** του ΠΑΣΟΚ κατά την προεκλογική περίοδο του 2004 ήταν ο Γιώργος Παπανδρέου, συνεπώς ήταν βέβαιο πως θα ομολογούσε **λάθη** και **παρалаίψεις** του προκατόχου του (στην προεδρία του κόμματος), μόνο και μόνο για να εμπνεύσει όλους εκείνους που είχαν απηυδήσει από το **μίγμα παλαιού-εκσυγχρονιστικού ΠΑΣΟΚ**. Δεν κατανοώ, λοιπόν, ούτε την ενόχληση του κ. Παπανδρέου ούτε εκείνους που έσπευσαν να αντιδράσουν στα λεγόμενα του Κώστα Σημίτη. Και υποψιάζομαι πως όσο περνάει ο καιρός τόσο το ΠΑΣΟΚ μοιάζει ολοένα και πιο βυθισμένο στην ενδότερη διαπάλη που το καθιστά αιχμάλωτο μιας άλλης εποχής. Κανονικά θα έπρεπε να ευχαριστούν το Θεό που ο Κώστας Σημίτης επέλεξε τη δεδομένη στιγμή

για να υπερασπίσει το κόμμα του από ολισθήσεις που έχουν μείνει χαραγμένες στη μνήμη. Αλλά, δεν το κάνουν. Και εγκλωβισμένοι στο περιθώριο, μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας, γκρινιάζουν διαρκώς, πιστοποιώντας πως το άνθος έχει σάπια ρίζα, όσο όμορφο και αν μοιάζει κάτω από το φως του πράσινου ήλιου. **Ο Κώστας Σημίτης έκρυβε πάντα έναν συγγραφέα μέσα του.** Όχι λόγω ιδιοσυγκρασίας, αλλά κυρίως λόγω αναγνωστικής δεινότητας. Ξέκνησα με τη φράση «**Σπάνια χιονίζει στα νησιά**», διότι θυμάμαι πως το ομότιπλο μυθιστόρημα του **Δημήτρη Μίγγα** ήταν ένα από τα αγαπημένα του, στη διάρκεια της πρωθυπουργίας του. Και εκείνο από τις **Εκδόσεις Πόλις** (προφανώς διόλου τυχαία). Επίσης, είχε δίπλα του τον **Νίκο Θέμελη**, από τα αξιοσημείωτα ονόματα της ελληνικής πεζογραφίας των τελευταίων ετών. Επομένως, δεν είναι τυχαίο που η **Αναζήτηση** του Κώστα Σημίτη τον οδήγησε στην βιβλιογραφική **Αναλαμπή** που τώρα μοιάζει να προβαίνει σε μια **Ανατροπή** της πολιτικής επικαιρότητας. Αλλά, τι ανατρέπει στην ουσία; Μάλλον τίποτα. Τέτοια βιβλία αξίζουν να υπάρχουν επειδή ξεφυλλίζουν μια από τις όψεις της χώρας που ζούμε. Δεν προσφέρονται για πιπεράτη ανακάλυψη ή για τάση σκανδαλογίας. Ως εκ τούτου, μου μένει μια γλυκιά γεύση. Μου άρεσε που ένας πρωθυπουργός κάθισε και έγραψε ένα βιβλίο που τον αφορά (και όχι μόνο τον ίδιο).

Από την άλλη, κατέδειξε στα μάτια μου την ασθένεια που ρημάζει τα σωθικά του κόμματός του. Είναι θλιβερό. Κατανώ την αντίδραση του κ. **Λυμπερή** και του κ. **Αρσένη** για το θέμα των Ιμίων, κατανώ τις κατακριτέες δηλώσεις στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, αλλά το να βλέπω τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ να γκρινιάζουν επειδή ο κ. Σημίτης γράφει ότι οι εκλογές χάθηκαν προεκλογικά, αυτό μου φαίνεται τόσο τρελό όσο και το ενδεχόμενο παγκοσμίως κάποιες εκλογές να χαθούν **μετεκλογικά**. Αλλά, αυτοί είμαστε. Σε κουβέντα πάντα. Σχολιαστές επί σχολιαστών. Κριτές των πάντων, ακόμα και μιας άνω τελείας. Να κάνουμε μικροπολιτική. Μια συνέντευξη παραπάνω. Λες και η μαύρη αλήθεια είναι προνόμιο του *εαυτού* μας και όχι των άλλων. Λες και όταν χιονίζει στα νησιά, οφείλουμε να διαφωνούμε ακόμα και με τον ίδιο τον καιρό. Εκφράζοντας τη *δική* μας άποψη. Και επιτέλους, ας σταματήσει το παραμύθι ότι τις εκλογές του 2004 δεν τις έχασε ο Γιώργος Παπανδρέου. Είναι πλέον κουραστικό, αφελές και τετριμμένο. Μπορεί η διαδοχή να έγινε σε **λάθος χρόνο** και να κόστισε, όπως αποδείχτηκε, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως πρέπει να υποβιβάζουμε τη νοημοσύνη του πολίτη προς όφελος της όποιας μικροπολιτικής των ημερών. Φυσικά και τις έχασε. Και έτσι όπως πάει, θα τις ξαναχάσει!